

РЕШЕНИЕ

№ 3058

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1556** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. А. Ц. против заповед № ЧР-СП-2 33/20.12.2021г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане (АСП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С писмо вх. № 04-00-2678/20.12.2021г. на АСП, подписано от главния секретар на Министерството на труда и социалната политика, на ръководителите на второстепенните разпоредители с бюджет към същия министър било указано да прекратят правоотношенията със служителите, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и служителите, които са назначени, след като са придобили и упражнили правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. В преписката не е приложена справка за служителите от втората категория, работили към посочената дата в АСП, но жалбоподателката не оспорва факта, че към момента на назначаването ѝ със заповед № ЧР-1 562/28.10.2021г. тя вече е имала придобито и упражнено право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Представена е справка, видно от която в Централно управление на АСП към 04.04.2022г. продължават да

работят 9 служители, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Тази справка е ирелевантна за спора, тъй като на първо място, всички те са заети на основание, различно от служебно правоотношение. На второ място, те са лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, което обстоятелство би могло да е основание за прекратяване на служебно правоотношение съгласно чл.106, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител (ЗДСл). Не на това основание обаче е издадена процесната заповед. В обстоятелствената ѝ част е посочено, че тя се издава в хипотезата на правоотношение, възникнало след осъществило се вече пенсиониране. Съответно на тази хипотеза е и правното основание, посочено в заповедта – чл.106, ал.1, т.6 ЗДСл. Без значение в тази връзка са сочените от жалбоподателката обстоятелства, че това ѝ правоотношение е възникнало от конкурс, че е изпълнявала отлично работата си, а по изложените по-горе съображения - и доводите за съществуващи служебни правоотношения с лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Ненавършването на изискуемата за пенсиониране възраст, сочено от жалбоподателката, също е ирелевантно в случая, тъй като нейното правоотношение не е прекратено на основание чл.106, ал.1, т.5 ЗДСл.

Процесната заповед е издадена на основание чл.106, ал.1, т.6 от същия закон. Посочва се в мотивите на решение № 10021/05.10.2021 г. по адм. д. № 6473/2021 г. на Върховния административен съд, V отделение, че: „Съгласно посочения текст органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, включително когато е упражнил правото си на осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68 а от Кодекса за социално осигуряване“. Не е изискуемо в тази връзка съществуването на други обстоятелства, предпоставящи приложението на посоченото основание.

По изложените по-горе съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. Ц., с ЕГН [ЕГН], против заповед № ЧР-СП-2 33/20.12.2021г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: